

Jesus og Loven

Tale fra Berprekenen
Juho Koskela
27.1.2019

Jesus helbreder en kvinne på sabbaten

En sabbat underviste han i en av synagogene. Der var det en kvinne som hadde vært plaget av en sykdomsånd i atten år. Hun var helt krumbøyd og kunne ikke rette seg opp. Da Jesus fikk se henne, kalte han henne til seg og sa: «Kvinne, du er løst fra sykdommen din.» Han la hendene på henne, og straks rettet hun seg opp og lovpriste Gud.

Men synagogeforstanderen ble forarget fordi Jesus helbredet på sabbaten, og han sa til forsamlingen: «Det er seks dager til å arbeide på. Da kan dere komme og la dere helbrede, men ikke på sabbaten.» «Hyklere», svarte Herren, «løser ikke hver eneste en av dere oksen eller eselet fra båsen også på sabbaten og leier dem ut så de får drikke? Men her er en Abrahams datter som Satan har holdt bundet i hele atten år. Skulle ikke hun bli løst fra denne lenken på en sabbat?» Da han sa dette, måtte de skamme seg, alle motstanderne hans. Men alle som var samlet, gledet seg over alt det underfulle han gjorde. (Luk 13:10-17)

Lovens oppfyllelse

- Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle. Sannelig, jeg sier dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke den minste bokstav eller en eneste prikk i loven forgå – før alt er skjedd. Den som opphever et eneste av disse minste budene og lærer menneskene å gjøre dette, skal regnes som den minste i himmelriket. Men den som holder dem og lærer andre å gjøre det samme, skal regnes som stor i himmelriket. Ja, jeg sier dere: Dersom ikke deres rettferdighet langt overgår de skriftlærdes og fariseernes, kommer dere aldri inn i himmelriket. (Matt 5:17-20)

Loven og Profetene

- Da fariseerne hørte at han hadde stoppet munnen på saddukeerne, kom de sammen. Og en av dem, en lovkyndig, spurte for å sette ham på prøve: «Mester, hvilket bud er det største i loven?» Han svarte: «*‘ Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.’* Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: *‘ Du skal elske din neste som deg selv.’* På disse to budene hviler hele loven og profetene.» (Matt 22:34-40)

Lovens oppfyllelse gjennom Troen

- Alle prester står daglig og gjør tjeneste og bærer gang på gang fram de samme ofrene, som aldri kan ta bort synder. Men Jesus har for alltid båret fram et eneste offer for synder og satt seg ved Guds høyre hånd. Nå venter han bare på at hans fiender skal bli lagt som skammel for føttene hans. For ved en eneste offergave har han for alltid gjort dem som helliges, fullkomne. (Hebr 10:11-14)
- Gjeldsbrevet mot oss slettet han, det som var skrevet med lovbud; han tok det bort fra oss da han naglet det til korset. (Kol 2:14)
- Før troen kom, var vi i varetekt under loven, innestengt helt til den tro som skulle komme, ble åpenbart. Slik var loven vår vokter til Kristus kom, for at vi skulle bli kjent rettferdige ved tro. Men nå når troen er kommet, er vi ikke lenger under vokteren. (Gal 3:23-25)

En gang, for alle

- Jesus kom å fullføre arbeidet sitt, å oppfylle loven. Han oppfylte det ved å ikke synde selv, men å ta straffen for oss andre.
- Ja, en slik øversteprest måtte vi ha: hellig, uten ondskap, ren, atskilt fra syndere og opphøyd over himlene. Han trenger ikke, som andre øversteprester, å bære fram offer hver dag, først for sine egne synder og så for folkets. For offeret har han båret fram én gang for alle da han ofret seg selv. (Hebr 7:26-27)
- Men vi vet at ikke noe menneske blir rettferdig for Gud ved gjerninger som loven krever, bare ved troen på Jesus Kristus. Derfor satte også vi vår lit til Kristus Jesus, så vi skulle bli kjent rettferdige ved troen på Kristus og ikke ved lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdig ved lovgjerninger. (Gal 2:16)